

και τὸ τέκνον του εἶχον περιπλεγθῆ ἐπ' αὐτοῦ ὡς εἰς τελευταῖον ἐναγκαλισμόν. Θά τοῦς σώσω! ἀνέκραξεν, εἶμαι καλὸς κολυμβητής, θά σώσω τοὺς φιλάτους μου! ἔχω τὴν δύναμιν ταύτην· καὶ ἀρπάσας σχοινίον προσέδεσε τὴν γυναῖκα του εἰς τὸ πλευρόν του· διαπερᾶ ἔπειτα ἕτερον σχοινίον περὶ τοῦ τέκνου του· ἀλλὰ μόλις ἤρχισε νὰ τὸ δένῃ καὶ αἱ σάνιδες τοῦ καταστρώματος, αἵτινες ὑπεστήριζον τοὺς ναυαγούς ἀποσυντίθενται καὶ οἱ δυστυχεῖς καταβυθίζονται ὑπὸ τὰ κύματα.

Ὁ ἐπιτήδειος κολυμβητής μ' ὅλον τὸ διπλοῦν φορτίον του ἐπανέρχεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ διευθύνεται μετὰ ταχύτητος εἰς τὸ παράλιον, τὸ ὁποῖον μόλις διαβλέπει, ὅταν αἰφνης γιγαντιαῖον κύμα τὸν ὑψώνει μέχρι τῆς κορυφῆς του διὰ νὰ τὸν ἐπαναρρίψῃ ἔπειτα εἰς τὸ χάος τοῦ ἀντιθέτου μέρους. Ἐν τῇ τρομερᾷ δὲ ταύτῃ πάλῃ, ἐγκαρδιώνει ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τοὺς φιλάτους του καὶ αἰσθάνεται ἐαυτὸν ἰσχυρόν ἵνα τοὺς φέρῃ.

Ἄλλ' αἰφνης ἡ ῥώμη του τὸν ἐγκαταλείπει· τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο πολυτίμων φορτίων ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις του! Νὰ ἐπιμείνῃ εἶναι ἀφευκτος ὁ θάνατος διὰ τοὺς τρεῖς! Πρέπει νὰ θυσιάσῃ ἢ τὸ ἐν ἢ τὸ ἄλλο. Ν' ἀποφασίσῃ τὴν γυναῖκα του; Ὁχι, μυριάκις ὄχι! τὸ τέκνον τῶν; τὴν θαλκτικὴν μικρὰν κόρην των; φοβερά ἐρώτησις! Ἀλλὰ στιγμή δισταγμοῦ εἶναι ἀδύνατος. Ἡ μήτηρ πρέπει νὰ σωθῇ. Πρέπει νὰ ἀποσπάσῃ τὸ μόλις περὶ τοῦ ταλαιπώρου μικροῦ θύματος δεδεμένον σχοινίον, ν' ἀπωθήσῃ τὰ σύνεστα λείψανα μικρὰ του δάκτυλα, τὰ ὁποῖα σφίγγουν τὸν ὥμον του καὶ ἀφήσῃ νὰ ὀλισθήσῃ τὸ παιδίον εἰς τὸ ἀφρώδες κύμα. . . .

Τίς δύναται νὰ ζωγραφίσῃ τὴν φρίκην τῆς σπαραξικαρδίου καὶ φοβερᾶς ταύτης στιγμῆς; . . .

Ἀκούων τις τὴν λυπηρὰν ταύτην ἱστορίαν σκέπτεται, ὅτι τοιοῦτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος! Μ' ὅλην τὴν θερμὴν ἐπιθυμίαν, μ' ὅλην τὴν πρὸς τοὺς ἰδικούς του φιλοστοργίαν, μ' ὅλην τὴν μεγίστην προσπάθειαν τοῦ νὰ σώσῃ αὐτοὺς κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν τῷ ἐλλείπει ἡ δύναμις.

Τοιοῦτος ὁμῶς δὲν εἶναι Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Ἐκεῖνος εἶναι Παντοδύναμος, Ἐκεῖνος μόνος δύναται νὰ εἴπῃ· Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς μετὰ δικαιοσύνης καὶ ὁ ἔχων πᾶσαν ἰσχύρ τοῦ σώζειν! Οὐδέποτε ψυχὴ προσκολληθεῖσα εἰς Ἐκεῖνον εὐρέθη ἀπωθουμένη. Οὐδέποτε ἡ χεὶρ τῆς πίστεως, ὅσον ἀδύνατος καὶ ἂν ᾖ ἡ περὶ πτωχὴς τῆς θέλει χαλαρωθῇ. Οὐδέποτε ὁ ναυαγῆσας εἰς τὰ τεταραγμένα ὕδατα τῆς ἀμαρτίας δυστυχῆς, θέλει ἀπολεσθῇ ἐὰν ἐγκλωβθῇ τὸν Σωτῆρα.

Ὁ Ἰησοῦς κατῆλθεν ἐκ τοῦ θρόνου τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὰ πικρὰ κύματα τοῦ κόσμου τούτου, ἵνα ζητῇ ἀκαταπαύστως τοὺς προσβαλλομένους ἀπὸ τὴν θύελλαν, καὶ μὴ ἔχοντας πλέον ἐλπίδα. Ὁ ὑποκρατῶν τὸ σύμπαν βραχίων αὐτοῦ, ὑποστηρίζει ὡσαύτως τοὺς ἀφιερῶντας πᾶσαν τὴν ἐμπιστοσύνην των εἰς Ἐκεῖνον. «Δὲν θέλουσι ναυαγήσει ποτὲ, λέγει, καὶ οὐδεὶς θέλει

τοὺς ἀρπάσει ἐκ τῆς χειρὸς μου. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ζῶν καὶ ἐγενόμην νεκρὸς, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ ἔχω τὰς κλείς τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ θανάτου». (Ἡσαίας λη'. Ἰωάν. Ἀποκάλ. 1, 18).

ΖΩΗ ΓΚΙΚΑ.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ

Ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Θαλάσσῃ.

Ἐν τινι συνεδριάσει τοῦ Γαλλικοῦ Ἀκαδημίας πρὸ πέντε ἐτῶν, ὁ κ. Λεσπὲ ἀνέσχεον ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ τῶν ἐκθέσεων τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν μηχανικῶν του, ὅτι «καθ' ὃν χρόνον οἱ Ἰσραηλιταὶ ἀνεχώρησαν ἐξ Αἰγύπτου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μωϋσέως ἡ ἀμποτις καὶ ἡ παλirroia τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἐφασκε μέχρι τῶν προπόδων τοῦ Σαρακίμ, παρὰ τῇ Αἰμνῇ Τιμσάχ». Ἐὰν τοῦτο ᾖ ὁρθόν ἔπεται ὅτι τὸ μέρος ἐνθα οἱ Ἰσραηλιταὶ διῆλθον τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν δὲν ἦτο πρὸς μεσημβρίαν, ἀλλὰ πρὸς βορρὰν τῆς ἐνεστώσης ἀκρας τοῦ βορείου αὐτῆς βραχίονος. Ἐν τῇ ἐφημερίδι αὐτοῦ *Les Mondes*, ὁ Ἀββᾶς *Meigne* διέγραψε τὴν πορείαν τῶν τέκνων τοῦ Ἰσραὴλ καθ' ἐκάστην ἡμέραν, κατὰ τὰς νέας ταύτας πληροφορίας, καὶ ζητεῖ παρ' ὁλοκλήρου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ἀφοῦ εἶναι ἤδη γνωστὸς ὁ τόπος ἐνθα οἱ Αἰγύπτιοι κατεποντίσθησαν μετ' ἵππους καὶ ἀναβάτας, ἀμάξας καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν νὰ συνεχίσουσιν τὰ ἀναγκαῖα χρήματα ὅπως γίνωνται ἀνασκαφαὶ καὶ οὕτω τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ τὸν ὁποῖον ὁ παντοδύναμος κατεπόντισε ἔλθωσιν εἰς φῶς. Ὁ σοφὸς Ἀββᾶς εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ἔργον ἐὰν κατορθώσῃ νὰ συναγάγῃ 300, 000 φράγκων, «διότι ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τοῦ στρατοῦ τοῦ Φαραῶ θά ᾔητον ἰσχυρὸς λόγος ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῶν ἱερῶν Γραφῶν».

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* Τὰ τέκνα τῶν πινόντων πνευματώδη ποτὰ γονέων, λέγει ὁ ἐν Παρισίοις Δρ. Μαρτέν, γεννῶνται νευρικά. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ ἐκ 410 τέκνων πνευματοπλύγων γονέων 108 ἦσαν παρὰ τὸν ὀρθόν ἔσθον ἐξ ἐπιληψίας, καὶ 169 ἀπὸ τῆς ἀλκοῦλης.

* Ὁ Πρωτοπλάτης πρὸς τὴν ἀφρικανικὴν παραγωγὴν Παντὸς εἶδους ἀφρικανικοῦ ἀφρικανικοῦ λευκὴν φυλὴν ὁμοίαν πρὸς τὴν Καυκάσιαν. Τοιοῦτο τοῦ φυλῆς ταύτης εἶναι Κασσεκέρ, ἔχει δὲ τὰ ὅσα τῶν παρειῶν προέχοντα. Ζῶσιν μετ' ῥίζας καὶ θήραν. εἰσὶ δὲ οἱ μόνοι ἐκ τῶν λαῶν τῆς Ἀφρικῆς οἵτινες δὲν μαγειρεύουσι τὴν τροφήν των ἐν ἀγγείοις.

* Ἡ παραγωγὴ ὥρολογίων παντὸς εἶδους ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς τὴν ἀξίαν 200 ἑκατομμυρίων φράγκων.

* Οἱ Μογγόλοι ἐδεβαίουσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν ἀποκόπτοντες τὸ δεξιὸν οὖς ἐκάστου τῶν νεκρῶν. Τὸ 1239 συνήθροισαν 270,000 ὧτα ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς Ρωσίας, καὶ μετὰ τὴν ἐν Αἰγυπτίῳ μάχην τὸ 1241 ἐπλήρωσαν ἐκ δεξιῶν ὧτων ἑννέα ὑπερμεγεθεῖς σάκους.

Νέος, φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ζητεῖ παραδόσεις ἐν τινι οἰκογενεῖᾳ ἀντὶ μόνης τῆς τροφῆς. Πληροφορίαι εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Ἀθηναῖδος».